

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μιαούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 6^ο | 13 Σεπτεμβρίου 2026 | Αρ. Φύλλου 298

**ΤΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ ΤΗΣ
ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ
ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.**

Υπάρχουν τόποι που δεν είναι απλώς σημεία επάνω στον χάρτη. Κουβαλούν μνήμη, πίστη, δάκρυα, προσευχή και γίνονται σημεία συναντήσεως του ανθρώπου με τον Θεό. Ανάμεσα σε όλους τους ιερούς τόπους της χριστιανοσύνης, ξεχωριστή θέση κατέχει ο Ναός της Αναστάσεως στα Ιεροσόλυμα. Εκεί όπου ο Χριστός σταυρώθηκε, ετάφη και αναστήθηκε, η Εκκλησία διακηρύσσει επί αιώνες ότι ο θάνατος δεν έχει πλέον τον τελευταίο λόγο.

Μετά την επιτυχή έκβαση της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου στη Νίκαια, το 325, ο Μέγας Κωνσταντίνος θέλησε να εκφράσει έμπρακτα την ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό. Αποφάσισε να ανεγείρει στα Ιεροσόλυμα έναν μεγαλοπρεπή ναό στον τόπο του Πάθους και της Αναστάσεως του Κυρίου.

Όταν πληροφορήθηκε την εύρεση του Τιμίου

Σταυρού, ανέθεσε στον επίσκοπο Ιεροσολύμων, άγιο Μακάριο, να φροντίσει για την οικοδόμηση ενός λαμπρού ναού. Το μεγάλο οικοδομικό συγκρότημα θα περιέκλειε τα σημαντικότερα σημεία των γεγονότων της σωτηρίας μας: τον Γολγοθά, τον Πανάγιο Τάφο και τον τόπο της ευρέσεως του Τιμίου Σταυρού

Για μία περίπου δεκαετία, από το 325 έως το 335, ο αυτοκράτορας διέθεσε άφθονα χρήματα και πολύτιμα υλικά για την οικοδόμηση. Δεν ήθελε απλώς ένα εντυπωσιακό ανθρώπινο έργο. Επιθυμούσε να δημιουργηθεί ένας τόπος αντάξιος, κατά το δυνατόν, των γεγονότων που είχαν συντελεστεί εκεί και είχαν αλλάξει την πορεία ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Τα εγκαίνια τελέστηκαν πανηγυρικά στις 13 Σεπτεμβρίου του 335. Υψηλοί αξιωματούχοι έφθασαν στα Ιεροσόλυμα, ο ναός στολίστηκε με πολύτιμα αφιερώματα και οργανώθηκαν μεγάλες εστιάσεις. Παράλληλα, μοιράστηκαν χρήματα και αγαθά στους φτωχούς. Και αυτό έχει τη δική του σημασία: η χαρά για τον οίκο του Θεού δεν μπορούσε να είναι αληθινή, αν δεν γινόταν συγχρόνως αγάπη και προσφορά προς τον άνθρωπο.

Από τότε η επέτειος των εγκαινίων καθιερώθηκε ως μεγάλη εορτή. Χιλιάδες προσκυνητές άρχισαν να συρρέουν στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσουν εκεί όπου ο Χριστός έπαθε και αναστήθηκε. Ο Ναός της Αναστάσεως έγινε σύμβολο της νίκης του Χριστού και αρχιτεκτονικό πρότυπο για πολλούς ναούς σε ολόκληρο τον χριστιανικό κόσμο.

Όμως η σημερινή εορτή δεν μας καλεί απλώς να θαυμάσουμε ένα σπουδαίο μνημείο

της χριστιανικής ιστορίας. Μας καλεί να αναρωτηθούμε τι σημαίνει πραγματικά «ναός».

Ο ναός είναι ο τόπος στον οποίο ο άνθρωπος αφήνει για λίγο τον θόρυβο του κόσμου και στρέφει την καρδιά του προς τον Θεό. Εκεί βαπτίζεται, κοινωνεί, μετανοεί, προσεύχεται, παντρεύεται, αποχαιρετά τους αγαπημένους του. Μέσα στον ναό φέρνει τις χαρές και τις θλίψεις, τις ελπίδες και τις αποτυχίες του. Και ο Χριστός τον περιμένει πάντοτε.

Υπάρχει όμως και ένας άλλος ναός, πολύ πιο προσωπικός. Είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Ο απόστολος Παύλος μάς υπενθυμίζει ότι είμαστε ναός του Θεού και ότι το Άγιο Πνεύμα κατοικεί μέσα μας. Επομένως, δεν αρκεί να φροντίζουμε τους πέτρινους ναούς, αν αφήνουμε τον ναό της ψυχής μας εγκαταλειμμένο.

Όπως ένας ναός χρειάζεται καθαριότητα, φροντίδα και φως, έτσι χρειάζεται και η καρδιά μας. Η μετάνοια καθαρίζει ό,τι έχει λερωθεί. Η προσευχή ανάβει ξανά το καντήλι της ψυχής. Η Θεία Ευχαριστία ενώνει τον άνθρωπο με τον ίδιο τον Χριστό. Η αγάπη προς τον πλησίον αποδεικνύει ότι η πίστη μας δεν περιορίζεται σε εξωτερικές εκδηλώσεις.

Υπάρχει ακόμη κάτι συγκλονιστικό στον Ναό της Αναστάσεως. Στο κέντρο του βρίσκεται ένας Τάφος. Κι όμως, αυτός ο Τάφος δεν μιλά για θάνατο αλλά για ζωή. Είναι άδειος. Από εκεί ξεκίνησε το μήνυμα που άλλαξε την ιστορία: «Χριστός Ανέστη».

Αυτό σημαίνει ότι και τα δικά μας αδιέξοδα μπορούν να γίνουν τόποι αναστάσεως. Μια αποτυχία,

μια ασθένεια, μια απώλεια, μια περίοδος μοναξιάς ή μια μεγάλη δοκιμασία δεν σημαίνουν ότι ο Θεός μάς εγκατέλειψε. Ο Χριστός μπορεί να μεταμορφώσει ακόμη και τον προσωπικό μας Γολγοθά σε αρχή μιας νέας ζωής.

Ας εορτάσουμε, λοιπόν, τα εγκαίνια του πανιέρου Ναού της Αναστάσεως ανανεώνοντας και τον δικό μας εσωτερικό ναό. Ας απομακρύνουμε ό,τι μας χωρίζει από τον Θεό, ας ανάψουμε ξανά το φως της προσευχής και ας αφήσουμε τον Αναστημένο Χριστό να κατοικήσει βαθύτερα μέσα μας.

Γιατί ο ωραιότερος ναός που μπορούμε να προσφέρουμε στον Θεό δεν χτίζεται μόνο με πέτρες και μάρμαρα. Χτίζεται καθημερινά με πίστη, μετάνοια, συγχώρηση και αγάπη. Και όταν μέσα σε μια τέτοια καρδιά κατοικεί ο Χριστός, τότε ολόκληρη η ζωή του ανθρώπου γίνεται ένας αληθινός ναός της Αναστάσεως. Αμήν.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε, Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωῇ καὶ ἀνάστασις.